

SCRISORI PLINE DE AVENTURI DE LA FELIX.

**Un iepuraș explorează
planeta noastră albastră**

O poveste de Annette Langen

Ilustrații: Constanza Droop

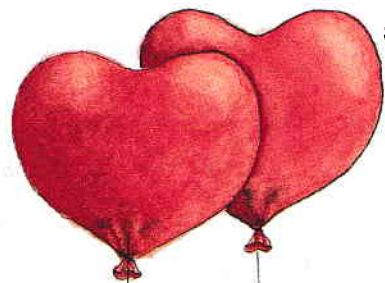

Fără planul secret al Sofiei și al lui Felix, toate acestea nu s-ar fi întâmplat! Totul a început într-o seară, când Sofia se gândise la ceva:

— Dacă aș avea un balon cu aer cald adevărat, șopti Sofia emoționată, atunci, în pauza dintre orele de curs de la școală, m-aș putea ridica în aer atât de sus, încât aș putea atinge norii și chiar m-ai putea vedea de acasă dacă ți-aș face cu mâna, iar eu te-aș vedea pe tine! Lui Felix nu-i luă mult să-și dea seama că senzația de zbor este, cu siguranță, de neegalat și dădu din urechi cu entuziasm. Sofia se tot gândea: de unde ar putea obține toate materialele necesare? Cum s-ar ridica balonul? Apoi văzu cele două baloane în formă de inimă roșie, care pluteau agățate de spătarele scaunelor. Pe acestea, Sofia le cumpărase din banii ei de buzunar pentru aniversarea căsătoriei mamei și a tatălui ei – iar acum urma să împrumute baloanele pentru câteva ore.

— Felix, mai întâi voi construi un balon pentru tine, șopti Sofia și dispăru la subsol.

Apoi se auziră niște zgomote în bucătărie și în cele din urmă ușa de la terasă scârțâi și ieși Sofia. Două baloane în formă de inimă roșie pluteau suspendate la

stânga și la dreapta deasupra coșului de pâine.

Îl puse pe Felix înăuntru cu un miniaparat foto și rucsacul lui de nădejde, apoi îi înfășură un fular gros cu dungi albastre ca să nu răcească.

— Nu ai de ce să-ți fie frică, spuse Sofia arătând spre șnurul zmeului. Acesta este un nod făcut de patru ori, iar eu voi ține șnurul foarte strâns!

Felix dădu din cap. Sofia șopti:

— Ai mare grijă de tine! spuse ea apăsându-și nasul în blana lui și dând drumul coșului plutitor. Încet-încet, inimile roșii începură să se înalțe.

Mai întâi, Felix pluti până la
fereastra de la camera copiilor,
apoi până la coșul de fum.

— Să te distrezi, Felix!
strigă Sofia.

Baloanele se tot ridicau,
mai sus, și mai sus. „Dar dacă
lui Felix îi este rău de înălțime?“,
se gândi Sofia
îngrijorată și vru
să ruleze șnurul.

Atunci, capătul șnurului zmeului se desprinsese cu un văj puternic...

Ce a fost asta?
Plici – se auzi, deodată,
apoi Sofia se uită la
bobină, dar era
deja prea târziu.

— Ajutor, ajutor! țipă Sofia cât putu de tare. Ușa casei se deschise valvârtej.

— Sofia, ce s-a întâmplat? strigă tata.

— Felix și-a luat zborul, spuse Sofia plângând, și este doar vina mea!

— Și-a luat zborul? întrebă tata, privind cu mirare.

— Daaa, spuse Sofia printre suspine, arătând spre turnul bisericii.

— Repede, să mergem după el! strigă tata fugind la biciclete – uitând complet că rămăsese încălțat în papuci de casă.

Dar, deși cei doi merseseră de jur împrejur, scrutaseră cerul și întrebaseră și trecătorii, nu găsiră nicio urmă de baloane în formă de inimă roșie sau vreun iepure mic.

Când se lăsă întunericul, se întoarseră acasă – fără Felix. Sofia era înghețată și îngrijorată, iar tata, nedumerit. Inimile roșii îl purtau pe Felix al ei pe deasupra unui măr, dincolo de turnul bisericii...

